До Українського Робітництва та Бідного Фармерства Канади!

Відозва XI. З'їзду Т-ва Укр. Роб.-Фарм. Дім і VI. Конвенції Робітничого Запомогового Т-ва.

ІСТОРИЧНІ З'ЇЗДИ ОРГАНІЗОВАНОГО УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЦТВА Й ФАРМЕРСТВА КАНАДИ.

Дорогі Товариші й Товаришки!

Почавши від 10. лютого і майже без перерви до 19. лютого включно, — цілих 10 днів відбувалися в Укр. Роб. Домі у Вінніпегу наради організованого в культурно-освітню й запомогову організації українського робітництва й бідного фармерства Канади. 10. лютого відбувалися конференції Жіночої Секції і Секції Молоді ТУРФДім, 11., 12., 13. і 14. лютого відбувався з'їзд Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім, 15. лютого відбувалися наради Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства, а 17., 18. і 19. лютого відбувалася шеста конвенція Робітничого Запомогового Товариства.

В історії організаційного життя й визвольних змагань українських трудящих Канади не було ще таких з'їздів, як ті, які щойно закінчилися. Ще ні один з'їзд вище перечислених організацій не застановлявся так основно над всіма тими питаннями, що їх життя й біжучі економічні та політичні умовини ставлять на порядок дня перед трудящими цілого світа, перед трудящими Канади, а в тому числі й перед українськими робітниками й бідними фармерами, як одинацятий з'їзд ТУРФДім і шеста конвенція РЗТ. Радили ми не тільки над своїми внутрішніми організаційними справами, але над справами, що близько дотичать трудящих цеї країни взагалі, а українських з'окрема. Наші наради й ухвали відбилися в численних резолюціях, частина яких була вже вміщена в нашій пресі, а решта яких буде вміщена в найблищих її числах. Бо все, над чим радять і що ухвалюють з'їзди наших організацій — роблять вони це в інтересі українських трудящих мас Канади, в інтересі українських робітників і селян поневоленої Західньої України, в інтересі численної української трудової еміграції, розсіяної по ріжних капіталістичних країнах Европи й Америки, в інтересі тих наших братів, що поваливши владу визискувачів, будують соціялізм в капіталістичнім оточенні — в інтересі працюючої кляси цілого світа.

Над такими справами радили і в такому дусі переводили свої ухвали одинацятий з'їзд ТУРФДім та шеста конвенція Робітничого Запомогового Товариства.

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИЙ ДІМ І РОБІТНИЧЕ ЗАПОМОГОВЕ ТОВАРИСТВО.

Не дивлячись на ту величезну організаційну та освідомляючу роботу, яку за одинацять і пів років свого існування зробило Товариство Український Робітничо-Фармерський Дім, або яку за сім літ існування зробило Робітниче Запомогове Товариство — є ще в Канаді такі українські робітники й фармері, що мало знають про ці організації, їхню корисну працю, або знають про них зовсім з фальшивого боку. Воно й зрозуміло. Є частина робітників і фармерів, що взагалі ніякими громадськими справами й клясовою боротьбою не цікавляться; є знову частина таких, що йдуть на ослін за ворогами робітничо-фармерського руху, за ріжних мастей агентами кляси визискувачів; є ще третя частина, яка недавно прибула до цеї країни і, через свою неосвідоменість, не вспіла ще розібратися в місцевім оточенні.

***

Товариші Робітники й Фармері!

ТУРФДім і РЗТ — це дві одинокі масові організації українського робітництва й фармерства Канади, які від першого дня свого існування стоять на сторожі робітничо-фармерських інтересів. Вони вродилися, виросли й працюють в гущі українського робітництва й фармерства. Вони його організують, освідомляють, вяжуть з визвольною боротьбою трудящих цеї країни й цілого світа. Вони дають йому моральну й матеріяльну допомогу в скрутні хвилини життя. Вони вкрили заселені українцями осередки Канади своїми численними інституціями, в яких плекають українську пісню, музику, драму, в яких закладають освітні курси, діточі школи, школи неграмотних, англійської мови, влаштовують спільні читання, масові мітінги, робітничі святкування. Немає в житті й боротьбі трудящих Канади й цілого світа таких питань і таких подій, на які негайно не реагували б ці наші масові організації, завжди солідарізуючись в цих подіях з революційним крилом міжнародного робітничого руху.

ТУРФДім несе українським робітникам і фармерам клясову освіту, а РЗТ несе їм матеріяльну допомогу у випадках слабості, каліцтва чи смерти члена, що лишає по собі родину без ніякого забезпечення. Але попри це обидві ці великі організації є школою для свого членства і для тих, що з ними симпатизують, є одним із засобів працюючих в їхній боротьбі за цілковитий визвіл з капіталістичного визиску. Досягнення наші на цему полі праці й боротьби величезні. Тисячі українських робітників і бідних фармерів, що приїхали до цеї країни несвідомими, неписьменними, наші організації вирвали з кігтів темноти, пянства, картограйства, з пулрумів, освідомили їх, навчили й поставили в передових лавах визвольної боротьби. Тисячі українських робітників і бідних фармерів, що йшли за проводом ворогів робітничої кляси, приглядаючись праці наших організацій, переконавшись на досвіді, куди ведуть їх ріжні капіталістичні агенти — відсахнули від них, стали членами й активними працівниками наших організацій і визвольного руху трудящих Канади.

З поодиноких драматичних гуртків та освітніх комітетів, розсіяних по країні й не звязаних між собою в 1918 році — ТУРФДім зросло до 95 відділів і 11 товариств загальних, до 50 відділів Жіночої Секції і до 49 відділів Секції Молоді — на порозі 1930 року. З одного чи двох будинків у 1919 році, ТУРФДім зросло до 72-ох будинків при кінці 1929 року. Невеличкі драмгуртки, що містилися по приватних хатах робітничих шеках 1918 року виросли у велику масову культурно-освітню організацію з власними інституціями, десятками діточих шкіл, мандолінових і инших орхестр, з численними розгалуженнями своєї праці, в поважну силу революційного робітничого руху цеї країни в 1929 році. Робітниче Запомогове Товариство з одного відділу в 1922 році виросло в 114 відділів і в 7,000 членства в 1929 році, воно набуло прекрасні коштовні будинки приюту й сиротинця, які ухвалило відкрити в 1930 році.

Це, товариші й товаришки, є досягнення наших організацій в їх впертій праці й боротьбі за з'організування й освідомлювання українських трудящих мас Канади. Ці досягнення здобули ми довголітньою завзятою працею, вкладаючи у неї все, що було у наших силах.

НАД ЧИМ РАДИЛИ НАШІ З'ЇЗДИ.

Нехай вам, товариші робітники й фармері, робітниці й фармерки, ані на хвилину не здається, що з'їзди наших організацій радили тільки над справами наших організацій і їх членства. Ні, вони радили над положенням українського робітництва й бідного фармерства Канади, Західньої України, над положенням трудової української еміграції у всіх країнах, радили над тим, щоб праця наших організацій й боротьба українських трудових мас Канади йшла по лінії клясової боротьби працюючих цілого світа. Наші організації у всіх місцевостях провадять свою роботу отверто перед вами, вони не ховаються з нею від вас, навпаки, все, що вони ухвалюють, на своїх з'їздах, місячних та инших зборах, вони виконують свої ухвали отверто перед вами. Все, що назчилися наші учителі, організатори та лектори на наших Вищих Освітніх Курсах, що наші драмспівгуртки та орхестри довгими роками навчилися у своїй організації, — все це вони віддали й віддають вам, товариші й товаришки. Віддали, віддають й будуть віддавати вам для того, щоб освідомити вас, щоб вирвати вас з кігтів ворогів працюючої кляси — темноти, недбальства, байдужности, щоб вирвати з рук всяких дурисвітів, капіталістичних агентів, які прикриваючись злудними "національними" кличами чи словом божим, троюдять брата проти брата, батька проти сина, стараються вносити незгоду й розклад в організовані ряди робітників і фармерів — отже наші організації працюють серед вас для того, щоб приєднати вас до одного великого фронту визвольної боротьби працюючих.

Тяжка це робота, величезні перешкоди лежать на її шляху, але ми перед ними не спиняємося. Кожне слово, кожна ухвала наших з'їздів виходила тільки з заложення добра працюючої кляси. Бє поліція борців робітничої кляси в Торонто — нас це болить; бє і арешт є провідників безробітних у Венкувер чи Едмонтоні — нас це близько дотичить; зводять робітники страйкову боротьбу в Гемилтоні чи онтерійських лісах — це наша боротьба. Рятує Канадійська Робітнича Оборонча Ліга жертви білого терору — ми спішимо їй на допомогу; наближається день 26. лютого, день протесту проти безробіття — ми підемо в той день демонструвати, бо ми є частиною тої армії безробітних; насувається страйк серед майнерів в західній Канаді, ми станемо на допомогу нашим товаришам майнерам; пакує польська шляхта, румунська сігуранца, чеська охранка кращих синів українського трудового народу в тюрми, катує їх до смерти в тюремних мурах, замикає уста робітничо-селянській пресі, забороняє політичні, трейд-юнійні, культурно-освітні та спортові товариства й організації, ми пятнуємо польську шляхту й вітаємо борців за волю трудящого українського народу, прогонить із своїх земель великих паразитів робітництво й селянство Радянської України, власними силами творить своє життя — індустріялізує й колективізує країну, будує в ній новий соціялістичний лад — ми радіємо їхніми перемогами і вітаємо їх як перших хоробрих, що перемогли в Жовтневій революції й показали трудящим цілого світа шлях до світового Жовтня.

Від навчання в школі неписьменного й до основного вивчення творів Маркса й Леніна, від щоденної боротьби робітника й бідного фармера за кусок насущного хліба й до революційної боротьби міжнародного пролетаріяту за повалення диктатури капіталу й за встановлення диктатури пролетаріяту — все це є метою нашої організаційної, культурно-освітньої й запомогової діяльности.

ДАЙМО ГІДНУ ВІДСІЧ ВСІМ НАШИМ ВОРОГАМ!

Жовтоблакитний український табор в Канаді — петлюрівці, гетьманці, есери та ріжні їхні розгалуження безустанно провадять проти наших організацій і їхніх провідних тіл та поодиноких товаришів як в пресі, так і усно кампанію брехонь, наклепів, доносів, не перебираючи в засобах. Коли кілька років тому назад вони, спіймані на гарячому, відпекувалися своїх вчинків, виправдувалися, що вони цего не робили, що їх зле зрозуміли, то нині вони виступають явно, всяку свою льояльність до пануючої кляси висловлюють обовязково доносами й наклепами на наші організації й уважають це великим патріотичним ділом.

Така зміна пішла всюди. УНДО, радикали, соціял-демократи та инші націоналістичні угрупування на Західній Україні від мнимої боротьби спершу за "незалежність", потім за "автономність" земель Західньої України, пішли цілком і вповности на службу до польської шляхти, румунських бояр та чехо-словацької буржуазії. Вони, які торгували своїми "незалежницькими" кличами по всіх капіталістичних смітниках в 1917—1923 роках і виторгували тяжку неволю вісім мільйонам українських робітників і селян Західньої України, нині не тільки цю неволю зміцнюють, але допомагають польській шляхті, румунській, чеській та міжнародній буржуазії в готуванні до нападу на Радянську Україну, щоб повалити там робітничо-селянську владу і встановити владу міжнародніх імперіялістів, щоб вільну робітничо - селянську країну зробити капіталістичною кольонією.

З тою метою вислали вони на Радянську Україну бувшого петлюрівського міністра закордонних справ Ніковського, звязалися там з бувшими петлюрівськими міністрами Єфремовим, Чехівським, який з соціял-демократа став головою автокефальної церкви, і иншими петлюрівцями, і через польських дипльоматичних курієрів тримали з ними звязок, маючи осередком своєї діяльности Варшаву.

Радянська влада викрила це контрреволюційне шпигунське гніздо й поставила перед суд трудового народу його керівників. У відповідь на це ундо-фашістські студенти напали в бандитський спосіб на радянський консулят у Львові. Польська поліція не була при цему нападові присутна, не дивлячись на те, що напасники, машируючи вулицями Львова, співали "Ще не вмерла". Отже цей напад був виконаний за порозумінням з польською поліцією, він був інстигований у Варшаві, в українсько-ундівському посольському клюбі польського сойму в порозумінні з урядом Пілсудського.

ДЕМАСКУЙТЕ ПРОТЕСТИ ПЕТЛЮРІВЦІВ.

Петлюрівщина, а за нею і есерівщина та ріжні безпросвітні "просвіти" розпочали в Канаді кампанію протестів проти "червоного терору" на Радянській Україні. У своїх відозвах та резолюціях вони виписують ріжні брехні про Радянську Україну, вони кажуть, що там тепер багато гірше жити українському робітникові й селянинові, як було за часів царату і т. ин.

З одного боку — це є найпідліша брехня, а з другого — це свідчить, як петлюрівці та есери гірко плачуть за тисячу разів проклятим царським режімом. Царсько-поміщицький панщизняний лад, нагай царського жандарма й поміщицького окопома, що завжди свистів над спиною українського робітника й селянина — це їхній ідеал демократії й національної незалежности. **Але ніколи вони не діждуть того!** Робітник і селянин, що повалив тристалітню царську неволю, що мітлою соціяльної революції вимів із своїх земель петлюрівщину, гетьманщину, петрушевичівщину й десятки ріжних оперетковых урядів та директорій і взяв владу у свої руки, розділив між собою панські, царські, церковні й куркульські землі, що взяв у свої руки фабрики, заводи й копальні, що будує Дніпрельстан, величезні тракторбуди, міста, що колективізує ціле сільське господарство країни — той робітник і селянин дасть таку відсіч всім контрреволюційним змовникам і напасникам, яку Далеко-Східня Червона Армія дала китайським генерал-бандитам.

І ми, організовані українські робітники й селяни цеї країни також не залишимося пасивними тоді, коли міжнародні імперіялісти і їх вассальні держави нападуть на радянську країну, ми станемо тоді разом з революційним пролетаріятом і селянством цілого світа на їх оборону — і перед "чужими" і перед "своїми" напасниками.

Зараз-же ми перед трудящими цеї країни й перед трудящими Західньої та Радянської України — заявляємо, що ті протести, про які кричить на своїх збіговиськах та газетах українська жовтоблакить в Канаді, про які вона пише на шпальтах англійської буржуазної преси, **не є висловом думки трудового українського населення Канади,** це є фабрикація невеличких петлюрівських та есерівських турків, політична карта яких бита раз на все побідною соціяльною революцією на Радянській Україні і провалом "національної визвольної боротьби" на Західній Україні. Керівні верхи цих угрупувань зараз є ніщо инше, як агентура польської шляхти й міжнародньої буржуазії для контрреволюційної роботи серед українських трудових мас Канади.

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УКР. РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИХ МАСОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ.

Товариші робітники й фармері, робітниці й фармерки!

Зараз коли цілий капіталістичний світ корчиться в залізних обіймах економічної кризи й безробіття, коли раціоналізація капіталістичної індустрії, запровадження системи "спід-ап" тисячами викидає вас на вулиці, збільшуючи постійно армію безробітних, знижуючи заробітну платню тим, які залишаються при праці — нині крайня пора ставати членами наших масових організацій, щоб вчитися у них, освідомлюватися, щоб знати, по котрий бік клясової лінії ви повинні в цій боротьбі ставати.

Ніколи ви ще так не були паражені на ріжні небезпеки, каліцтва чи слабости, як зараз, і тільки Робітниче Запомогове Товариство одиноке прийде вам з істайною матеріяльною й моральною запомогою.

Не вірте наклепам ворога на ці дві великі корисні українським працюючим масам організації! Всюди, де тільки ви живете, приходіть до Українських Робітничих і Фармерських Домів на представлення, концерти, мітінги, розпитайте товаришів на місцях, що треба зробити, щоб стати членами цих організацій і не відкладаючи на завтра — ставайте членами ТУРФДім і РЗТ таки зараз. Стаючи членами цих організацій, щиро в них працюйте, робіть їх засобом боротьби за краще життя.

Допомагайте цим організаціям закласти й провести з 1930 році Вищий Освітній Курс, що його ухвалили наші з'їзди! Допоможіть їм створити спеціяльний освітній фонд, щоб ми, виховавши нових працівників, могли закласти десятки освітніх курсів по цілій країні в робітничих та фармерських домах! Посилайте своїх дітей до УРДШкіл, до відділів Секції Молоді, самі дбайте про виховання своїх дітей, коли бажаєте, щоб з них була користь вам і працюючій клясі. Допомагайте також будуванні й розвиткові молодечих політичних організацій, Ліги Комуністичної Молоді й піонірських організацій.

Відкиньте байдужність! В нинішній час шаленого наступу капіталу на працю бути байдужним — це поповняти найтящий злочин зглядом себе й своєї кляси.

Допомагайте сплачувати довги на робітничо-фармерських інституціях, щоб в цей спосіб можна було віддати більше уваги освідомляючій праці!

Ширіть всюди між робітниками й фармерами, робітницями й фармерками та їхньою молодою нашу українську робітничо-фармерську пресу: "Українські Робітничі Вісти", "Фармерське Життя", "Робітницю" й "Світ Молоді"! Гартуйте цю свою міцну клясову зброю, стало приєднуйте її нових передплатників, пишіть до неї про життя й боротьбу працюючих, робіть її справжнім трибуном вислову волі й змагань трудящих мас!

Протестуйте проти безробіття, проти поліційного терору, проти готування імперіялістів до нової світової війни й проти готування їх до нападу на Радянський Союз!

Обєднайтеся довкола всіх ухвал і кличів одинацятого з'їзду Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім й шестої конвенції Робітничого Запомогового Товариства!

Хай жиють ці дві великі масові організації українського робітництва й бідного фармерства Канади!

Хай жиє єдність в політичній і економічній боротьбі українських трудових мас з трудовими масами Канади під проводом комуністичної партії!

Хай жиє визвольна боротьба трудящих Західньої України й переможний хід соціялістичного будівництва Радянського Союзу!

За Президію одинацятого З'їзду ТУРФДім

І. Клибановський, голова.
И. Петелько, І Романів, А. Манковський, секретарі.

За Президію 6-ої Конвенції Робітничого Запомогового Товариства

М. Гнатюк, голова.
М. Біньовський і А. Білецький, секретарі.

ПРИВІТАННЯ 11 З'ЇЗДУ ТУРФДІМ ТРУДЯЩИМ ЗАХІДНЬОЇ УКРАЇНИ.

(РЕЗОЛЮЦІЯ ОДИНАЙЦЯТОГО З'ЇЗДУ ТУРФДІМ.)

Трудящим Західньої України, яких так люто гнобить і поневолює польська, чеська, румунська й українська буржуазія, 11-й З'їзд ТУРФДім шле своє палке привітання. 11-й З'їзд, а з ним і все членство ТУРФДім з радістю вітають могутній здвиг західньо-українських працюючих мас на фронт клясової боротьби проти наїздницької і своєї буржуазії та її слуг — соціял-фашістів. Ми твердо віримо, що не зважаючи на жорстокі переслідування працюючі Західньої України визволяться в тій боротьбі зпід тяжкого капіталістичного гнету, знесуть насильство, розібють тюрми і розділюючі їх кордони та злучаться з Радянською Україною в одну нероздільну сім'ю. Зі свойого-ж боку ми прирікаємо дати західньо-українським працюючим у їхній визвольній боротьбі всяку допомогу, яку лише зможемо.

Одночасно 11-й З'їзд ТУРФДім гостро протестує проти нападу українських фашістських банд на радянський консулят у Львові. Українська буржуазія і її служальці соціял-фашісти обєднуються на всьому фронті з польською, чеською і румунською контр-революцією, щоби здавити визвольний рух працюючих і підготовити міжнародньому імперіялізмові ґрунт для нападу на Радянський Союз, а львівський розгром радянського консуляту є лише одним із яскравіших виявів цеї контр-революційної роботи. В тому нападі українськими фашістськими бандами керували ті самі руки, що керували розгромами радянських консулятів в Китаю, що керують контр-революційною роботою в цілому світі, себто руки міжнародного імперіялізму. Цему міжнародньому обєднанню реакції, працюючі Західньої України мусять протиставити міцне обєднання з працюючими цілого світа, що й забезпечить всім працюючим остаточну побіду над капіталізмом. Дотеперішня боротьба західньо-українських працюючих свідчить, що вони йдуть до світового Жовтня нога-в-ногу і в передових лавах з працюючими цілого світа. Хай живе визвольна боротьба на землях Західньої України!